

[Frede Nielsen.]

har det ærede medlem, hvem sagerne ligger så stærkt på sinde, ikke i udvalget krævet afstemninger på de områder, han her fremdrager? Det havde dog været meget mere naturligt end pludselig fra tingets talerstol at rejse dette spørgsmål til debat.

(Kort bemærkning).

Jørgen Gram: Det er ikke noget, jeg nu pludselig kommer med, og det er for så vidt ingen ny oplysning, fordi det er hele tinget bekendt, at man ønsker og hidtil har gennemført, at der skulle være enstemmighed med hensyn til vedtagelser om det sydslesvigske spørgsmål. Jeg rejser nu spørgsmålet, om dette også er nødvendigt i detailler. Vi ved jo, at der alligevel ikke kan være enighed om alle ting.

(Kort bemærkning).

Frede Nielsen: Der kan naturligvis ikke være enighed om alting, men eet er et ønske, et andet er en beslutning, og jeg gør gældende, at der aldrig har foreligget en beslutning om, at der skal være enstemmighed. Det er et skøn, man lægger til grund for sit arbejde. Jeg havde visse linier, da jeg i sin tid havde med det at gøre, jeg er ganske sikker på, at den højtærede kirkeminister har sine linier at følge, og jeg forstår ikke, når det ærede medlem vil rejse denne sag, at den skal rejses fra denne talerstol. Det plejer man dog at gøre ved at tale underhånden med den, der har ledelsen af det pågældende udvalg, altså i dette tilfælde det ærede medlems egen partifælle, kirkeministeren.

(Kort bemærkning).

Jørgen Gram: Jeg har ikke sagt — det vil det ærede medlem se, når det stenografiske referat kommer frem —, at der er tale om en beslutning. Det er en praksis, der er blevet udøvet, og jeg synes, det er nødvendigt og betimeligt, at det kommer frem for offentligheden, netop når der i pressen har stået en meddelelse, hvori man udtaler forundring over, at der altid er enstemmighed også om alle detailspørgsmål, og når det gælder afvisning, idet man dog måtte tro, at enkelte medlemmer i de forskellige udvalg eller ministeriet måtte være stemt for og ikke imod i de forskellige sager.

(Kort bemærkning).

Frede Nielsen: Jeg må endnu en gang sige, at jeg finder det noget mærkeligt. Såvidt jeg erindrer møderne i den sidste tid, begærede det ærede medlem ikke i udvalget afstemning, da vi forhandlede professor Hansen Larsens henvendelse om skolen i Vestermølle, ej heller i spørgsmålet om sundhedstjenesten. Jeg ved, at det ærede medlem gjorde udmærket rede for sit synspunkt — det er en ting for sig —, men såvidt jeg erindrer, har det ærede medlem ikke rejst krav om, at vi skulle stemme om det.

Formanden: Det ærede medlem hr. Jørgen Gram har ordet for en kort bemærkning, og derefter går vi over til talerrækken.

Jørgen Gram: Det er rigtigt, at jeg ikke havde rejst krav om afstemning, fordi jeg vidste, at vi havde den praksis, at man måtte se at arbejde sig frem til enighed. Vi er nok klar over, at det fra visse sider er blevet sagt, at hvis man ikke går med til det og det, så vil man på andre områder trække sin villighed til at være med til at bevilge midler tilbage. Det, jeg har peget på her, er, at sådan som praksis er, har de mest negative den største indflydelse på, hvad der sker.

Chr. Christiansen: Den højtærede statsminister sagde i sin programtale, at det gjaldt om, at det mellemfolkelige samarbejde og den nære forbindelse mellem de nordiske folk blev bevaret, og statsministeren udtalte også et ønske om, at det nye organ Det nordiske Råd måtte få en stilling, der betød en virksomhedsfuld indsats på dette område. Det er glædeligt at se, at der i de sidste år er sket værdifulde fremskridt på det nordiske samarbejdes område. Der er grund til at anerkende de bestræbelser og de resultater, der er nået, og der er også grund til at glæde sig derover. Foreningerne Norden i alle de nordiske lande har haft en stigende virksomhed i de senere år og har udbygget kontakterne mellem de nordiske folk gennem en række foranstaltninger som udvekslinger, kursus og en stigende udvidelse af samarbejdet mellem venskabsbyerne, som er et af de mest virksomme måder til fremme af den personlige forbin-